

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 11.

Fjerde Sessions anden Samling.

7de Møde.

Tirsdagen d. 15. Marts.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Jeg troer endog, at det er meget fordeeltigt for Danmark kun at bidrage de tre Femtedele til saa betydelige Udgifter som Hæren, Flaaden og Statsgjælden, istedetfor at bidrage de fem Femtedele; thi af den Omstændighed, at Regjeringen denne Gang seer sig istand til ligesom at foreslaae et bestemt Bidrag fra Hertugdømmerne, som den tilforn ikke har seet sig istand til, deraf synes mig dog ikke at kunne tages tilstrækkelig Grund til at søge Anledning til at stikke sig imod, at der ikke kommer Hertugdømmerne Noget tilgode udover, hvad der maatte hidrøre fra deres egne Indtægtskilder. Det, Regjeringen ønsker for Tiden, det er ingenlunde, at den danske Rigsdag skal række Haand til noget Præjudicerende for Danmark, men det er kun, at den danske Rigsdag vil, som den ved tidligere Leiligheder har gjort, afholde sig fra at søge Bestemmelser truffene om et Overflud, som den ikke denne Gang let kan tage Bestemmelse om, uden at udsætte sig for, at deri bliver søgt noget Præjudicerende for Hertugdømmerne. Finantsloven bliver dog i sin væsentligste Grund, i Alt, hvad der angaaer Indtægters Opbevarelse og Udgifter's Anvendelse, virkelig ikke provisorisk. Det er dog utvivlsomt, at, naar der f. Ex. bevilges 300,000 Rbd. til en vis Udgiftspost, saa kan den Omstændighed, at der er et Overflud i Kassen foruden, paa ingen Maade svække Betydningen af Udgiftsbevillingen, som er, at der ikke kan anvendes for Kongeriget's Bedkommende Mere end disse 300,000 Rbd. Stode Forholdene saaledes, at der kunde være Spørgs-

maal om at supplere deraf, ved at tage til Overfluddet, ja, da var Sagen ganske anderledes, og da skulde visse Ingen være kommen mig i Forskjøbet med at foreslaae en Cautel i saa Henseende; men Sagen staaer ikke saaledes. Det er jo indrømmet, selv af den ærede Rigsdagsmand for Maribo (Monrad), at det er utvivlsomt, at det Overflud, som fremkommer, kan ikke røres, og det, Regjeringen ønsker, er kun, at der med Hensyn til dette Overflud forholdes som med tidligere Overflud, at man holder sig til status quo og ikke søger en endelig Bestemmelse truffen, som for Tiden er mindre hensigtsmæssig.

Nothe: Uagtet den ærede Finantsministers Udtalelser om dette Punkt, er der dog adskillige Uklarheder, og, som det forekommer mig, meget væsentlige Uklarheder tilbage med Hensyn til Opsættelsen af det foreliggende Spørgsmaal, hvorfor jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa i det mindste eet Punkt i saa Henseende. Den ærede Finantsminister søgte nemlig at vise, at en Bestemmelse, som den af Rigsdagsmanden for Maribo Amts Aede Valgfreds (Monrad) foreslaaede, ikke var nødvendig, fordi Rigsdagen havde det i sin Haand at bevilge enhver Udgift, og altsaa vilde Finantsministeren ikke kunne disponere over den fremkomne Beholdning uden Rigsdagens Samtykke. Det er vistnok sandt, men jeg vil tillade mig at spørge den ærede Finantsminister om, naar det er saa, hvorledes det da kan hænge sammen, at der findes Bestemmelser her i Finantslovsforslaget, som synes at stride imod den Opsættelse af Forholdene, som den ærede Finantsminister nu selv har udtalt. Der findes nemlig for Diebliffet en temmelig betydelig Kassebeholdning i Statskassen; denne Kassebeholdning er aabenbart